

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/1109**af 27. juni 2019****om afslutning af proceduren vedrørende importen af svejsede rør og hule profiler med kvadratisk eller rektangulært tværsnit, af jern (bortset fra støbejern) eller stål (bortset fra rustfrit stål), med oprindelse i Republikken Nordmakedonien, Rusland og Tyrkiet**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union («grundforordningen») ⁽¹⁾, særlig artikel 9,

efter høring af medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Indledning**

- (1) Den 28. september 2018 indledte Europa-Kommissionen («Kommissionen») en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Unionen af svejsede rør og hule profiler med firkantet eller rektangulært tværsnit, af jern (bortset fra støbejern) eller stål (bortset fra rustfrit stål), men undtagen af den art, der anvendes til olie- og gasledninger, og undtagen foringsrør og produktionsrør af den art, der anvendes ved udvinding af olie og gas («hule profiler»), med oprindelse i Republikken Nordmakedonien, Rusland og Tyrkiet («de pågældende lande»), på grundlag af grundforordningens artikel 5. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ («indledningsmeddelelsen»).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage indgivet den 14. august 2018 af Defence Committee of the welded steel tubes Industry of the European Union («klageren») på vegne af EU-producenterne. De virksomheder, som klageren repræsenterede, tegnede sig for over 40 % af den samlede EU-produktion af hule profiler. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettiggende indledningen af undersøgelsen.

1.2. Anmodning om registrering

- (3) Den 20. december 2018 indgav klageren en anmodning om registrering af importen fra de berørte lande i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5. Klageren påstod, at der havde været en betydelig stigning i importen fra de pågældende lande ved at sammenligne:
  - a) mængden for perioden efter udgangen af undersøgelsesperioden («UP») (juli-oktober 2018) med perioden juli-oktober 2017 og
  - b) den gennemsnitlige månedlige import fra de pågældende lande i perioden efter indledningen af undersøgelsen (oktober og november 2018) med til den tilsvarende periode det foregående år.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af svejsede rør og hule profiler med kvadratisk eller rektangulært tværsnit, af jern (bortset fra støbejern) eller stål (bortset fra rustfrit stål) med oprindelse i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Rusland og Tyrkiet (EUT C 347 af 28.9.2018, s. 6).

1.3. Interesserede parter

- (4) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Endvidere underrettede Kommissionen specifikt klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter og myndighederne i Nordmakedonien, Rusland og Tyrkiet, kendte importører, forhandlere samt sammenslutninger, som, den vidste, var berørt af indledningen af undersøgelsen, og opfordrede dem til at deltage.
- (5) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og til at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

1.4. Stikprøveudtagning

- (6) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af de interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

1.4.1. Stikprøveudtagning af EU-producenter

- (7) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter, jf. grundforordningens artikel 17. Kommissionen udtog stikprøven ud fra produktionsmængden af samme vare i Unionen mellem juli 2017 og juni 2018 og den geografiske spredning. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. En af producenterne i den foreløbige stikprøve underrettede Kommissionen om, at denne ikke var i stand til at udfylde et fuldstændigt spørgeskema og derfor ikke ønskede at indgå i stikprøven af EU-producenter. Kommissionen besluttede derfor at revidere stikprøven af EU-producenter ved at erstatte denne producent med den næststørste EU-producent, for så vidt angår produktionsmængde. Den endelige stikprøve tegnede sig for over 30 % af den anslåede EU-produktion af samme vare og blev anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrænsen.

1.4.2. Stikprøveudtagning af importører

- (8) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage denne anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen om at afgive de i indledningsmeddelelsen angivne oplysninger.
- (9) Tolv ikke forretningsmæssigt forbundne importører gav sig til kende over for Kommissionen, og fire af dem importerede varer fra de pågældende lande i undersøgelsesperioden, afgav de ønskede oplysninger og indvilligede også i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve på tre importører ud fra den største importmængde til Unionen og deres geografiske placering i Unionen. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle kendte, berørte importører hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke fremsat bemærkninger hertil.

1.4.3. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Nordmakedonien, Rusland og Tyrkiet

- (10) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage denne anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Nordmakedonien, Rusland og Tyrkiet om at afgive de i indledningsmeddelelsen angivne oplysninger. Kommissionen anmodede desuden Nordmakedoniens, Ruslands og Tyrkiets repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter i deres respektive lande, der kunne være interesserede i at deltage i undersøgelsen.
- (11) Ti eksporterende producenter i Tyrkiet, tre i Nordmakedonien og to i Rusland afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven.
- (12) I betragtning af det begrænsede antal eksporterende producenter i Nordmakedonien og Rusland besluttede Kommissionen, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig i disse to lande.
- (13) For så vidt angår de eksporterende producenter i Tyrkiet, udtog Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, en stikprøve bestående af tre eksporterende producenter ud fra den største repræsentative eksportmængde til Unionen, som med rimelighed kunne undersøges inden for det tidsrum, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle berørte kendte eksporterende producenter og myndighederne i de pågældende lande hørt om udtagningen af stikprøven. Der blev ikke fremsat bemærkninger hertil.

1.5. Individuel undersøgelse

- (14) Én eksporterende producent i Tyrkiet anmodede om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3. På baggrund af konklusionerne i betragtning 97 var det ikke nødvendigt at behandle denne anmodning yderligere.

1.5.1. Spørgeskemabesvarelser

- (15) Kommissionen gjorde spørgeskemaerne tilgængelige online på datoen for indledningen af proceduren og opfordrede de tre samarbejdsvillige eksporterende producenter i Nordmakedonien, de to samarbejdsvillige eksporterende producenter i Rusland, de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter i Tyrkiet, de fire stikprøveudtagne EU-producenter og de tre stikprøveudtagne ikke forretningsmæssigt forbundne importører til at svare på dem.
- (16) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de tre samarbejdsvillige eksporterende producenter i Nordmakedonien, én samarbejdsvillig eksporterende producent i Rusland, de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter og én eksporterende producent, som anmodede om en individuel undersøgelse i Tyrkiet, de fire stikprøveudtagne EU-producenter og de tre stikprøveudtagne ikke forretningsmæssigt forbundne importører. Én eksporterende producent i Rusland indsendte ikke et svar og meddelte, at denne ikke ønskede at samarbejde.

1.6. Kontrolbesøg

- (17) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at kunne træffe afgørelse om dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos følgende virksomheder:

European Steel Tube Association, Paris, Frankrig

De stikprøveudtagne EU-producenter:

- Tata Steel UK Limited, Corby, Det Forenede Kongerige
- Tata Steel Tubes BV, Oosterhout and Zwijndrecht, Nederlandene
- Marcegaglia Carbon Steel S.P.A, Gazoldo degli Ippoliti, Italien.

Eksporterende producenter i Nordmakedonien

- FZC 11 Oktomvri AD, Kumanovo
- IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o. Kavadarci
- Metalopromet Doel, Strumica.

PAO Severstal Group:

- PAO Severstal, Cherepovets, Rusland
- JSC Severstal Distribution, Cherepovets, Rusland
- SIA Severstal Distribution, Riga, Letland
- Severstal Export GmbH, Manno, Schweiz.

Eksporterende producenter i Tyrkiet:

- Noksel Celik Boru Sanayi, Ankara
- Özdemir Boru Profil San. ve Tic. Ltd. Şti., Zonguldak
- Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi, Iskenderun
- Yücel Boru ve Profil Endüstrisi, Istanbul.

De stikprøveudtagne ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører:

- Kromat Trading Ltd, London, Det Forenede Kongerige
- Carl Spaeter GmbH, Duisburg, Tyskland.

1.7. Undersøglesperioden og den betragtede periode

- (18) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. juli 2017 til den 30. juni 2018 (»undersøglesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2015 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (19) Den pågældende vare er svejsede rør og hule profiler med firkantet eller rektangulært tværsnit, af jern (bortset fra støbejern) eller stål (bortset fra rustfrit stål), men undtagen af den art, der anvendes til olie- og gasledninger, og undtagen foringsrør og produktionsrør af den art, der anvendes ved udvinding af olie og gas, med oprindelse i Nordmakedonien, Rusland og Tyrkiet, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7306 61 92 og 7306 61 99 (»den pågældende vare«).
- (20) Hule profiler har en lang række anvendelsesmuligheder, f.eks. byggeformål og bærende konstruktioner i bygge- og anlægsindustrien, håndteringsudstyr, værktøjsmaskiner, bilindustrien, landbrugsmaskiner, landbrugsmateriel og andre lignende anvendelser.

2.2. Samme vare

- (21) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:
- den pågældende vare
  - den vare, der fremstilles og sælges på de pågældende landes hjemmemarkeder
  - den vare, der produceres og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrænsen.
- (22) Kommissionen besluttede derfor, at disse varer er samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. DUMPING

3.1. Nordmakedonien

- (23) Der var tre eksporterende producenter i Nordmakedonien, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, nemlig FZC 11 Oktomvri AD (»FZC«), IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o. (»IGM«) og Metalopromet Dooel (»Metalopromet«).

3.1.1. Normal værdi

- (24) For at beregne den normale værdi undersøgte Kommissionen først, om det samlede hjemmemarkedssalg for hver enkelt samarbejdsvillig eksporterende producent var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for at være repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder for hver eksporterende producent udgør mindst 5 % af dennes samlede eksportsalg af den undersøgte vare til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (25) For en af de eksporterende producenter, FZC, var det samlede hjemmemarkedssalg ikke repræsentativt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2.
- (26) Da samme vare ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen den normale værdi for FZC i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.
- (27) Når der ikke var noget rentabelt salg for en varetype, blev den normale værdi for den pågældende type beregnet ved at lægge følgende til de gennemsnitlige produktionsomkostninger for samme vare hos den samarbejdsvillige eksporterende producent i undersøgelsesperioden:
- a) den stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producents vejede gennemsnitlige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«) ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i UP og
  - b) det vejede gennemsnit af den samarbejdsvillige eksporterende producents fortjeneste ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i UP.

Når der var rentabelt salg af en varetype, blev den normale værdi for den pågældende type beregnet ved at anvende den pågældende types SA&G samt fortjeneste snarere end det vejede gennemsnit af SA&G samt fortjeneste.

- (28) I forbindelse med IGM og Metalopromet fandt Kommissionen på grundlag af repræsentativitetstesten i betragtning 24, at samme vare blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet.
- (29) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af det rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for at afgøre, om det faktiske salg på hjemmemarkedet skulle anvendes til beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (30) Den normale værdi baseres på den faktiske hjemmemarkedspris for denne ene varetype, uanset om dette salg er rentabelt eller ej, hvis:
- salgsmængden af den varetype, som sælges til en nettopris, der svarer til eller ligger over de beregnede produktionsomkostninger, udgør over 80 % af den samlede salgsmængde af denne varetype, og
  - den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype er lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.
- (31) I så fald er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på det samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende varetype i UP.
- (32) I tilfælde, hvor under 80 % af det samlede hjemmemarkedssalg var rentabelt, eller hvor den vejede gennemsnitlige salgspris var lavere end produktionsomkostningerne, blev den normale værdi beregnet som et vejede gennemsnit udelukkende af det rentable salg.
- (33) Hvis der var utilstrækkeligt eller intet salg af en varetype af samme vare i normal handel, eller hvis en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, som beskrevet i betragtning 27 ovenfor.
- (34) Det fremgik af undersøgelsen, at der, for så vidt angår IGM og Metalopromet, for visse varetyper var utilstrækkeligt eller intet salg af en varetype af samme vare i normal handel, eller at en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet. For disse varetyper blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6. For de resterende blev den normale værdi fastsat på grundlag af hjemmemarkedspriserne i normal handel.
- (35) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at metoden til beregning af den normale værdi som beskrevet ovenfor var inkonsekvent. Klageren hævdede, at Kommissionen burde have anvendt en beregnet normal værdi (og ikke hjemmemarkedssalget) for alle eksportører i Nordmakedonien, navnlig fordi hjemmemarkedet i Nordmakedonien ikke ville være et repræsentativt benchmark for sammenligning med salget til EU-markedet på grund af dets størrelse, finansielle kapacitet og konkurrencevilkårene.
- (36) Kommissionen bemærker, at metoden til beregning af den normale værdi konsekvent har fulgt den metode, der er fastsat i grundforordningens artikel 2. Det ville være i strid med denne bestemmelse at se bort fra de priser, hvor der er et tilstrækkeligt salg i normal handel som foreslået af klageren. Denne påstand blev derfor afvist.

3.1.2. Eksportpris

- (37) Alle tre eksporterende producenter i Nordmakedonien eksporterede den pågældende vare direkte til uafhængige kunder i Unionen. Eksportprisen blev derfor fastsat på grundlag af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for den pågældende vare, når varen sælges med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.1.3. Sammenligning

- (38) Kommissionen sammenlignede den normale værdi med eksportprisen på grundlag af priserne af fabrik.
- (39) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget justeringer for rabatter, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, transport, kreditomkostninger, bankgebyrer, emballering og provisioner.

3.1.4. *Dumpingmargen*

- (40) Kommissionen sammenlignede den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (41) Samarbejdsviljen fra Nordmakedoniens side var stor, i og med at eksporten fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter udgjorde næsten 100 % af den samlede eksport til Unionen i undersøgelsesperioden. På dette grundlag fastsættes dumpingmargenerne, udtrykt i procent af cif-importværdien, til følgende:

Virksomhed	Dumpingmargen (%)
FZC 11 Oktomvri AD	8,5
IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o.	1,5
Metalopromet Dooel	1,9
Landsdækkende margen	2,9

- (42) I betragtning af at dumpingmargenerne for to af de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter i Nordmakedonien ligger under minimaltærsklen som defineret i grundforordningens artikel 9, stk. 3, undersøgte Kommissionen, om den vejede gennemsnitlige landsdækkende dumpingmargen lå over denne tærskel.
- (43) Den landsdækkende dumpingmargen blev beregnet som et vejet gennemsnit af dumpingmargenerne for alle samarbejdsvillige eksporterende producenter i Nordmakedonien. Dumpingens omfang, udtrykt i procent af de samarbejdsvillige eksporterende producenters cif-eksportværdi, var på 2,9 %, dvs. over minimaltærsklen på 2 % som defineret ovenfor.

3.2. **Rusland**

- (44) Der var én eksporterende producent i Rusland, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, nemlig PAO Severstal (»Severstal«).

3.2.1. *Normal værdi*

- (45) Kommissionen undersøgte først, om Severstals samlede hjemmemarkedssalg var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for at være repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder for hver af de eksporterende producenter udgør mindst 5 % af det samlede eksportsalg af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. På dette grundlag var Severstals samlede salg af samme vare på hjemmemarkedet repræsentativt.
- (46) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af det rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for at afgøre, om det faktiske salg på hjemmemarkedet skulle anvendes til beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (47) Den normale værdi baseres på den faktiske hjemmemarkedspris for denne ene varetype, uanset om dette salg er rentabelt eller ej, hvis:
- salgsmængden af den varetype, som sælges til en nettopris, der svarer til eller ligger over de beregnede produktionsomkostninger, udgør over 80 % af den samlede salgsmængde af denne varetype, og
  - den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype er lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.
- (48) I så fald er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på det samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende varetype i UP.

- (49) I tilfælde, hvor under 80 % af det samlede hjemmemarkedssalg var rentabelt, eller hvor den vejede gennemsnitlige salgspris var lavere end produktionsomkostningerne, blev den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit udelukkende af det rentable salg.
- (50) Hvis der var utilstrækkeligt eller intet salg af en varetype af samme vare i normal handel, eller hvis en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, som beskrevet i betragtning 27 ovenfor.
- (51) Det fremgik af undersøgelsen, at den normale værdi for den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent for visse varetyper var baseret på et vejet gennemsnit af priserne på det samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende varetype i UP, for visse varetyper var baseret på hjemmemarkedspriserne i normal handel og for visse varetyper blev beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

3.2.2. Eksportpris

- (52) Severstal anvendte tre salgskanaler, når den solgte til Unionen i undersøgelsesperioden. Den solgte således den pågældende vare direkte til den første uafhængige kunde i Unionen via forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen og gennem en forretningsmæssigt forbundet forhandler i Schweiz.
- (53) I de tilfælde, hvor den eksporterende producent eksporterede den pågældende vare direkte til uafhængige kunder i Unionen, og i tilfælde, hvor salget foregik gennem den forretningsmæssigt forbundne forhandler i Schweiz, blev eksportprisen fastsat på grundlag af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, når varen sælges med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.
- (54) I de tilfælde, hvor salget foregik gennem de forretningsmæssigt forbundne importører, blev eksportprisen beregnet på grundlag af den pris, hvortil den importerede vare første gang blev videresolgt til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. Der blev foretaget justeringer af prisen for alle de omkostninger, som var påløbet mellem import og videresalg, herunder SA&G-omkostninger, samt for fortjeneste.
- (55) For at fastsætte et passende fortjenstniveau vurderede Kommissionen de oplysninger, der blev indhentet fra de tre stikprøveudtagne importører. Undersøgelsen viste, at to af de stikprøveudtagne importører imidlertid fungerede som forhandlere af en bred vifte af varer fremstillet primært i Unionen, idet importen af den pågældende vare kun udgjorde en meget lille del af deres aktiviteter. Ingen af de to virksomheder var i stand til at isolere den fortjenstmargen, der var knyttet til virksomhedens importaktiviteter, fra sine samlede aktiviteter. Derfor afspejlede disse virksomheders fortjenstmargener ikke deres aktivitet i forbindelse med import og videresalg af den pågældende vare. Den tredje ikke forretningsmæssigt forbundne importørs hovedaktivitet var import og videresalg af den pågældende vare, og derfor afspejlede den indberettede fortjenstmargen denne aktivitet korrekt. Følgelig blev denne importørs fortjenstmargen anvendt til at beregne eksportprisen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. Fortjenstmargenen var på [2 % til 6 %].

3.2.3. Sammenligning

- (56) Kommissionen sammenlignede den normale værdi med den eneste eksporterende producents eksportpris på grundlag af priserne ab fabrik.
- (57) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget justeringer for transport, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, forsikring, emballering, kreditomkostninger, importgebyrer, bankgebyrer, rabatter og provisioner.
- (58) Den samarbejdsvillige eksporterende producent krævede også en justering på grund af negative kreditomkostninger i forbindelse med eksportsalg i euro på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra g). Den eksporterende producent fremførte, at hele salget til Unionen foregik i euro, og at den gennemsnitlige eurorentesats (LIBOR) i UP var negativ. Kommissionen bemærker, at formålet med en justering af kreditomkostningerne i henhold til artikel 2, stk. 10, litra g), er at afspejle de kreditvilkår, der var aftalt mellem sælgeren og køberen på tidspunktet for kontrakten eller salget. Dette er netop den faktor, der blev taget i betragtning ved fastsættelsen af den opkrævede pris, uanset de faktiske omkostninger eller gevinster, der i sidste ende blev opnået ved dette salg, da disse omkostninger eller gevinster ikke kunne tages i betragtning, da prisen blev fastsat kontraktligt. Under alle omstændigheder, og uden at det berører ovenstående, påviste virksomheden ikke, at dette havde en indvirkning på prisen og prissammenligneligheden, og påstanden blev derfor afvist.

- (59) For så vidt angår eksportsalget via den forretningsmæssigt forbundne forhandler i Schweiz, hævdede den eksporterende producent, at den schweiziske forhandler fungerede som dennes interne salgsafdeling, og at de tilsammen udgjorde én økonomisk enhed. Den eksporterende producent påpegede, at den schweiziske forhandler er dens datterselskab 100 % og har ansvaret for at sælge den pågældende vare til Unionen. Ifølge den samarbejdsvillige eksporterende producent burde Kommissionen derfor ikke have justeret dens eksportpris for provision.
- (60) Undersøgelsen viste imidlertid, at der ikke var noget eksklusivforhold mellem moderselskabet og forhandleren i Schweiz, for så vidt angår salg til Unionen, og at der var andre enheder i koncernen, herunder den eksporterende producent, som også solgte direkte, der tog sig af eksport til Unionen. Som nævnt i betragtning 52 bibeholdt moderselskabet i Rusland tre forskellige eksportkanaler til Unionen for den pågældende vare. Af disse årsager konkluderede Kommissionen, at den eksporterende producent ikke havde et forhold til sin forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Schweiz, hvor sidstnævnte var en integreret og intern salgsafdeling, således at de to retlige enheder udgjorde én økonomisk enhed. I stedet anså Kommissionen denne for at have samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Påstanden om, at den eksporterende producent og dennes forretningsmæssigt forbundne forhandler i Schweiz udgør én økonomisk enhed, blev derfor afvist. Som følge heraf blev eksportprisen justeret i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), ved at fratække provisioner. Beregningen af provisionerne blev foretaget ud fra forhandlerens SA&G samt en rimelig fortjenstmargen, jf. betragtning 55, på grundlag af oplysninger fra ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen.

3.2.4. Dumpingmargen

- (61) Kommissionen sammenlignede den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (62) Samarbejdsviljen fra Ruslands side var stor, i og med at eksporten fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter udgjorde omkring 85 % af den samlede eksport til Unionen i undersøgelsesperioden. På dette grundlag fastsættes dumpingmargenen, udtrykt i procent af cif-importværdien, til følgende:

Virksomhed	Dumpingmargen (%)
PAO Severstal	- 1,4
Landsdækkende margen	- 1,4

- (63) I betragtning af den store samarbejdsvilje i Rusland blev den landsdækkende dumpingmargen fastsat til samme niveau som den dumpingmargen, der var fastsat for den samarbejdsvillige eksporterende producent.
- (64) Klageren hævdede i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen ikke burde have fastsat den landsdækkende dumpingmargen på samme niveau som den dumpingmargen, der var fastsat for den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent, men burde have beregnet den landsdækkende margen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18 i stedet.
- (65) Klagerens påstand om, at det ville være urimeligt at basere den landsdækkende margen på konklusionerne vedrørende den samarbejdsvillige eksporterende producent, blev ikke uddybet yderligere, og klageren fremlagde heller ingen yderligere oplysninger eller beviser til støtte for sin påstand. Som anført i betragtning 62 var samarbejdsviljen fra Ruslands side stor, og de fremlagte data blev anset for at være repræsentative, uanset om eksporten blev foretaget af en eller flere eksporterende producenter i Rusland. Selv om Kommissionen havde anvendt de mest eksporterede varettyper fra den samarbejdsvillige eksporterende producent til at beregne resttolden, ville den landsdækkende margen desuden have været under minimalniveauet. Denne påstand blev derfor afvist.
- (66) I betragtning af den landsdækkende negative dumpingmargen bør undersøgelsen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 3, afsluttes, for så vidt angår importen af hule profiler fra Rusland uden foranstaltninger.

3.3. Tyrkiet

- (67) Ti eksporterende producenter i Tyrkiet samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Som nævnt i betragtning 13 udtog Kommissionen en stikprøve på tre, nemlig Noksel Celik Boru Sanayi, Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi og Yücel Boru ve Profil Endüstrisi.

3.3.1. Normal værdi

- (68) Kommissionen undersøgte først, om det samlede hjemmemarkedssalg for hver enkelt samarbejdsvillig eksporterende producent var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for at være repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder for hver af de eksporterende producenter udgør mindst 5 % af det samlede eksportsalg af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. På dette grundlag var det samlede salg af samme vare på hjemmemarkedet repræsentativt for hver enkelt samarbejdsvillig eksporterende producent.
- (69) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af det rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for at afgøre, om det faktiske salg på hjemmemarkedet skulle anvendes til beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (70) Den normale værdi baseres på den faktiske hjemmemarkedspris for denne ene varetype, uanset om dette salg er rentabelt eller ej, hvis:
- salgsmængden af den varetype, som sælges til en nettopris, der svarer til eller ligger over de beregnede produktionsomkostninger, udgør over 80 % af den samlede salgsmængde af denne varetype, og
  - den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype er lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.
- (71) I så fald er den normale værdi det vejede gennemsnit af priserne på det samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende varetype i UP.
- (72) I tilfælde, hvor under 80 % af det samlede hjemmemarkedssalg var rentabelt, eller hvor den vejede gennemsnitlige salgspris var lavere end produktionsomkostningerne, blev den normale værdi beregnet som et vejede gennemsnit udelukkende af det rentable salg.
- (73) Hvis der var utilstrækkeligt eller intet salg af en varetype af samme vare i normal handel, eller hvis en varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, som beskrevet i betragtning 27 ovenfor.
- (74) Det fremgik af undersøgelsen, at den normale værdi for de tre samarbejdsvillige eksporterende producenter for visse varetyper var baseret på et vejede gennemsnit af priserne på det samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende varetype i UP, for visse varetyper var baseret på hjemmemarkedspriserne i normal handel og for visse varetyper blev beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

3.3.2. Eksportpris

- (75) Alle tre eksporterende producenter i Tyrkiet eksporterede den pågældende vare direkte til uafhængige kunder i Unionen. Eksportpriserne blev derfor fastsat på grundlag af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for den pågældende vare, når varen sælges med henblik på eksport til Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.3.3. Sammenligning

- (76) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og de tre eksporterende producenters eksportpris på grundlag af priserne ab fabrik.
- (77) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget justeringer for forskelle i transport- og håndteringsomkostninger, kreditomkostninger, provisioner, emballering, bankgebyrer og rabatter ved årets udgang.
- (78) En eksporterende producent fremførte, at den normale værdi burde justeres på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), i henhold til proceduren for aktiv forædling, hvor der ikke betales told på inputmaterialer, hvis den tilsvarende mængde af den færdige vare eksporteres. Selv om den eksporterende producent påviste, at denne ikke betalte told på visse af de inputmaterialer, som kunne være blevet indarbejdet i den eksporterede vare, påviste denne imidlertid ikke, at den tilsvarende told blev betalt på inputmaterialer, som indgik i den færdige vare, der var bestemt til hjemmemarkedet. Den eksporterende producent påviste således ikke, at anvendelsen af proceduren for aktiv forædling påvirker prissammenligneligheden, og denne påstand blev derfor afvist.

- (79) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at Kommissionen ikke gav tilstrækkelig forklaring vedrørende eksportørens anvendelse af proceduren for aktiv forædling og dens virkning på dumpingmargenerne. Klageren anførte, at der er andre åbne spørgsmål, men uddybede dem ikke nærmere.
- (80) Kommissionen bemærker, at formålet med betragtning 78 var at forklare en anmodning om justering og årsagerne til afvisning heraf, ikke at forklare de eksporterende producenters anvendelse af proceduren for aktiv forædling. Anvendelsen af proceduren for aktiv forædling har som sådan ikke nogen indvirkning på dumpingberegningerne. Den har kun betydning, hvis den påvirker prissammenligneligheden mellem den normale værdi og eksportprisen. Som forklaret i betragtning 78 ovenfor, er dette ikke tilfældet her. Denne påstand blev derfor afvist.
- (81) I sit indlæg af 26. marts 2019 hævdede klageren, at der var fysiske forskelle mellem angiveligt samme varettyper, der blev solgt i Unionen og solgt på hjemmemarkedet, da de tyrkiske eksporterende producenter anvendte forskellige standarder ved salg til Unionen (EN 10219) og ved salg på hjemmemarkedet (TS 5314). Ifølge klageren indeholder den tyrkiske standard en væsentligt anderledes mængdetolerance i forhold til EU-standard. Dette betyder, at de nominelle mængder, der er indberettet af de tyrkiske eksporterende producenter, i væsentlig grad ville forvride de faktiske mængder, der blev afsendt, og dermed de indberettede enhedspriser. Følgelig ville dumpingmargenerne være kunstigt lave. Der er derfor behov for en opjustering af den normale værdi for at kompensere for forvriddningen.
- (82) Klagerens argument er baseret på to antagelser: i) at de eksporterende producenter anvender TS 5314 til deres hjemmemarkedssalg, og ii) at dumpingberegningen var baseret på den nominelle snarere end den faktiske vægt. I deres indlæg af 26. marts samt 1. og 2. april 2019 anfægtede de eksporterende producenter begge antagelser og hævdede, i) at de ikke anvendte TS 5314 i UP, og ii) at dataene i deres spørgeskemabesvarelser var baseret på faktisk snarere end nominal vægt. Begge aspekter er blevet efterprøvet og bekræftet af Kommissionen.
- (83) Klageren genfremsatte denne påstand i sit indlæg af 5. april 2019 og påpegede, at de eksporterende producenter kan have fulgt TS 5314 uden for UP. Klageren anfægtede den konklusion, at tyrkiske virksomheder ikke følger tyrkiske standarder ved salg på deres hjemmemarked. Klageren satte også spørgsmålstegn ved, hvordan den faktiske vægt blev målt eller beregnet.
- (84) Kommissionen bekræftede, at både anvendelsen af standarder og vægten af varen er blevet drøftet med de eksporterende producenter og efterprøvet under kontrolbesøgene. Disse problemer blev allerede konstateret i forbindelse med tidligere undersøgelser af denne vare og var genstand for særlig opmærksomhed i forbindelse med denne undersøgelse. Klagerens påstand blev derfor afvist.
- (85) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog klageren sin påstand om, at de eksporterende producenter i Tyrkiet anvender en standardvægtomregning, som fører til en anden endelig pris pr. ton afhængigt af standarden. Klageren påstod, at Kommissionen ikke gav tilstrækkelig forklaring på, hvordan de eksporterende producenters anvendelse af faktisk snarere end teoretisk vægt i deres fakturering blev efterprøvet.
- (86) Som forklaret i betragtning 84 efterprøvede Kommissionen, at de stikprøveudtagne eksporterende producenter i deres besvarelse af antidumpingspørgeskemaet oplyste den faktiske vægt på den pågældende vare og samme vare solgt til Unionen og på hjemmemarkedet. Kommissionen udtog en stikprøve af fakturaer til kunder på hjemmemarkedet og til kunder i Unionen og vurderede vægten ud fra fragtdokumenterne og fragtfakturaerne samt tolddeklarationerne for salg til kunder i Unionen. Efterprøvningen bekræftede, at de eksporterende producenter havde angivet den faktiske vægt på den solgte vare og ikke en teoretisk vægt baseret på standarden.
- (87) I sit indlæg af 15. april 2019 gjorde klageren også gældende, at de tyrkiske eksportører i henhold til markedsanalyser, skønt de fakturerer til Det Forenede Kongerige i henhold til EN 10219, faktisk producerer og sender hule profiler til Det Forenede Kongerige, der er fremstillet i henhold til BS 4848. Klageren hævdede endvidere, at hvis dette var tilfældet, ville fakturaens teoretiske vægt være blevet forvredet. Klageren gjorde gældende, at der opstår en forvriddning, fordi i) den nominelle vægt er baseret på længden ganget med den nominelle vægt pr. længdeenhed, og ii) den fakturerede EN-standard tillader færre kilogram pr. meter (3,30) end den faktisk fremstillede BS-standard (3,45 kg/m). Klageren hævdede, at prisen på salget i Det Forenede Kongerige skulle nedsættes med gennemsnitligt 3,5 % for at justere for denne forvriddning.
- (88) Kommissionen bemærker, at klageren ikke fremlagde dokumentation for denne praksis. Kommissionen indhentede ikke nogen beviser i forbindelse med sin undersøgelse, der kunne underbygge denne praksis. Som nævnt i betragtning 82 konstaterede Kommissionen desuden, at de stikprøveudtagne eksporterende producenter i deres besvarelse af antidumpingspørgeskemaet oplyste den faktiske vægt på den pågældende vare og samme vare solgt til Unionen og på hjemmemarkedet. Denne faktiske, ikke teoretiske, vægt blev anvendt i dumpingberegningen. Denne påstand fra klageren blev derfor også afvist.

- (89) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog klageren sin påstand, der er opsummeret i betragtning 87 ovenfor, vedrørende fakturering af EN 10219, men salg af BS 4848, hvilket fører til en angivelig forskel i nominel vægt. Klageren hævdede også, at man havde fremlagt dokumentation for denne praksis.
- (90) Den dokumentation, som klageren henviser til, viser, at importørerne tilbyder BS 4848, men ikke at de fakturerer dem som EN 10219. Selv om dette havde været tilfældet var dumpingberegningen som forklaret ovenfor imidlertid baseret på den faktiske og ikke den nominelle vægt. Denne påstand blev derfor afvist.
- (91) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en interesseret part, at de tyrkiske producenters omkostningsstruktur skulle være forskellig fra EU-producenternes, og at denne forskel burde tages i betragtning ved beregningen af dumpingmargenen.
- (92) Der mindes om, at der ikke er noget retsgrundlag for at tage hensyn til forskelle i omkostningsstrukturer mellem de pågældende eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen ved fastsættelsen af dumpingmargenerne. Denne påstand blev derfor afvist.
- (93) En af de interesserede parter hævdede i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at den tyrkiske normale værdi påvirkes af forskellen mellem råvareprisen for samme vare fremstillet til det tyrkiske hjemmemarked og råvareprisen for den pågældende vare produceret til eksportmarkedet. Denne part hævdede navnlig, at de tyrkiske eksportører til hjemmemarkedet anvender dyrere råvarer end til eksportmarkederne.
- (94) Som svar på disse bemærkninger bemærkede Kommissionen følgende. Den mindede om, at justeringer foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, kun kunne foretages for forskelle, der påvirker prissammenligneligheden, og ikke omkostningssammenligneligheden. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at den interesserede part, der fremsatte denne påstand, ikke fremlagde dokumentation for, at der ville være en forskel i omkostninger til varen på hjemmemarkedet og den eksporterede vare. Under alle omstændigheder bemærkede Kommissionen, at undersøgelsen ikke afdækkede nogen dokumentation til støtte for denne påstand, hvorfor den interesserede parts bemærkninger forblev ubegrundede. Den interesserede part forelagde heller ikke dokumentation for, at en sådan omkostningsforskel — som der ikke er tale om — ville blive afspejlet i prisen på varen, således at det påvirker prissammenligneligheden mellem den normale værdi og eksportprisen. Denne påstand blev derfor afvist.

3.3.4. Dumpingmargen

- (95) Kommissionen sammenlignede den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (96) Samarbejdsviljen fra Tyrkiets side var stor, i og med at eksporten fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter udgjorde næsten 100 % af den samlede eksport til Unionen i undersøgelsesperioden. På dette grundlag fastsattes dumpingmargenerne, udtrykt i procent af cif-importværdien, til følgende:

Virksomhed	Dumpingmargen (%)
Noksel Celik Boru Sanayi	0,5
Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi	- 3,6
Yücel Boru ve Profil Endüstrisi	2,5
Landsdækkende margen	- 0,03

- (97) I betragtning af at der var én eksporterende producent med en negativ dumpingmargen og én med en dumpingmargen under minimaltærsklen, som defineret i grundforordningens artikel 9, stk. 3, undersøgte Kommissionen, om den vejede gennemsnitlige landsdækkende dumpingmargen lå over denne tærskel.
- (98) Den landsdækkende margen blev beregnet som det vejede gennemsnit af de dumpingmargener, der var fastsat for de stikprøveudtagne virksomheder. Den således beregnede dumpingmargen, udtrykt i procent af stikprøvens cif-eksportværdi, var på - 0,03 %.
- (99) I betragtning af den landsdækkende negative dumpingmargen bør undersøgelsen afsluttes, for så vidt angår importen af hule profiler fra Tyrkiet, uden foranstaltninger.

- (100) Som følge af denne konklusion er den anmodning om individuel undersøgelse, der er omhandlet i betragtning 14, irrelevant.
- (101) En interesseret part hævdede i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Rumænien på grund af landets relative nærhed til Tyrkiet er særlig udsat for import fra dette land. Den interesserede part fremførte, at denne særlige situation på det rumænske marked burde tages i betragtning ved beregningen af dumpingmargenen.
- (102) Den interesserede part forklarede imidlertid ikke, hvordan en sådan landespecifik vurdering med henblik på beregningen af dumpingmargenen kunne foretages i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningen. De argumenter, som den interesserede part fremsatte for at underbygge sin påstand, vedrørte faktisk skade og Unionens interesser og ikke dumping. Denne påstand blev derfor afvist.
- (103) En tyrkisk eksporterende producent hævdede i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at dennes faktiske dumpingmargen ville have været ubetydelig, hvis Kommissionen havde anvendt en mere detaljeret struktur ved sammenligningen af varetyperne, navnlig med angivelse af den faktiske størrelse og tykkelse af profilerne snarere end at gruppere dem. Dette argument blev allerede fremført i forbindelse med undersøgelsen. Da dette argument blev fremført i første omgang, hævdede den eksporterende producent, at prisen på hule profiler varierer afhængigt af deres mål og tykkelse.
- (104) Kommissionen bemærkede, at prisen på hule profiler faktisk varierer betydeligt afhængigt af deres mål og tykkelse, hvis prisen baseres på længden (dvs. pr. meter). Denne prisvariation er ikke så betydelig, når hule profiler sælges pr. vægt (dvs. pr. kg). Dumpingberegningen var baseret på priser pr. kg, og grupperingen af mål og tykkelse var derfor berettiget. Denne påstand blev derfor afvist.

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

- (105) I undersøgelsesperioden blev samme vare fremstillet af over 40 EU-producenter. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.
- (106) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat ud fra de foreliggende oplysninger om EU-erhvervsgrenen såsom oplysningerne i klagen og efterprøvede data indsamlet fra European Steel Tube Association. Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden var således på 3,4 mio. ton.
- (107) Fire EU-producenter blev udtaget til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 7, og de tegnede sig for over 30 % af den samlede EU-produktion af samme vare.

4.2. EU-forbruget

- (108) Kommissionen fastsatte EU-forbruget ud fra EU-producenternes samlede salg i Unionen og den samlede import fra tredjelande ud fra Eurostat-data. EU-forbruget blev fastsat til 4 251 597 ton i undersøgelsesperioden.

4.3. Import fra de pågældende lande

4.3.1. Mængde og markedsandel for importen fra de pågældende lande

- (109) Det fremgik af undersøgelsen, jf. betragtning 63 og 96, at der var en landsdækkende minimaldumpingmargen i Rusland og Tyrkiet, og som følge heraf skal undersøgelsen afsluttes for disse lande.
- (110) Det konstateredes, at Nordmakedonien har en landsdækkende dumpingmargen på 2,9 %. Det er imidlertid kun import fra virksomheden FZC, der kan betragtes som dumpingimport, da dumpingmargenerne, jf. betragtning 41 og 42, for de to andre virksomheder lå under minimaltærsklen på 2 % som defineret i grundforordningens artikel 9, stk. 3.
- (111) Mængden af dumpingimport fra Nordmakedonien i undersøgelsesperioden udgjorde [15 000-25 000] ton. Den udgjorde [0,35 % til 0,59 %] af EU-forbruget og [1,60 % til 2,66 %] af al import af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden.

- (112) I henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 3, anses den forvoldte skade normalt for ubetydelig, når de pågældende importerede mængder udgør mindre end de mængder, der er fastsat i grundforordningens artikel 5, stk. 7. Til gengæld fremgår det af artikel 5, stk. 7, når der ikke foreligger kumulering, at sådanne mængder skal tegne sig for en markedsandel på mindst 1 % af EU-forbruget af den pågældende vare.
- (113) I denne undersøgelse, jf. betragtning 109, udgjorde den pågældende imports markedsandel [0,35 % til 0,59 %] af EU-forbruget, hvilket er mindre end det i artikel 9, stk. 3, fastsatte krav til markedsandel.
- (114) Derfor konkluderede Kommissionen, uden at der forelå beviser på det modsatte, at skaden burde anses for at være ubetydelig, da mængden af dumpingimport fra Nordmakedonien udgør mindre end den mængde, der er fastsat i grundforordningens artikel 5, stk. 7.
- (115) I betragtning af den ubetydelige skade, der eventuelt er forvoldt, bør undersøgelsen afsluttes, for så vidt angår importen af hule profiler fra Nordmakedonien, uden foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 3.

5. KONKLUSION OG FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (116) I betragtning af ovenstående bør antidumpingproceduren vedrørende importen af hule profiler med oprindelse i Republikken Nordmakedonien, Rusland og Tyrkiet afsluttes.
- (117) I lyset af ovenstående konklusioner blev klagerens anmodning om registrering irrelevant.
- (118) Alle parter blev underrettet om Kommissionens konklusioner, og de fik en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger.
- (119) Det udvalg, der er nedsat i henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 1, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende importen af svejsede rør og hule profiler med firkantet eller rektangulært tværsnit, af jern (bortset fra støbejern) eller stål (bortset fra rustfrit stål), men undtagen af den art, der anvendes til olie- og gasledninger, og undtagen foringsrør og produktionsrør af den art, der anvendes ved udvinding af olie og gas, med oprindelse i Nordmakedonien, Rusland og Tyrkiet, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7306 61 92 og 7306 61 99, afsluttes hermed.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 2019.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand